

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna

ročník XXIV.

říjen–listopad 2022 AD

Kristus shromažďuje svůj lid

Liturgické období po sv. Trojici

2. října – 16. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

9. října – 17. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

16. října – 18. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky – Petr Zajíc

23. října – 19. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice (se křtem), 9.30 Klobouky (se křtem)

30. října – 20. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky – se slavením sv. Večeře Páně,

Slavnost Děkčinění se synodním seniorem Pavlem Pokorným

6. listopadu – 21. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky – památka zesnulých

13. listopadu – 22. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice – památka zesnulých, 9.30 Klobouky

20. listopadu – Krista Krále poslední neděle církevního roku

9.30 Klobouky – Petr Zajíc

27. listopadu – 1. neděle adventní

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

14.00 adventní trh

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna,
Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz;
<http://klobouky.evangelnet.cz>; tel.: 608 579 839; IČ sboru: 48452327;
číslo bankovního účtu: **2200347489/2010**

JUBILEA – JUBILEA – JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme sestrám a bratřím
našeho sboru při příležitosti jejich narozenin.

říjen

Zdeněk Pilát – 65 let (Klobouky u Brna)

Dana Filásková – 79 let (Morkůvky)

Jaromír Kincl – 65 let (Morkůvky)

Růžena Stražilová – 90 let (Klobouky u Brna)

Blažena Pažebřuchová – 65 let (Velké Hostěrádky)

Jaroslava Šedivá – 80 let (Kašnice)

Luděk Malinka – 60 let (Morkůvky)

Zdena Hálková – 81 let (Klobouky u Brna)

Hana Pavlíková – 60 let (Klobouky u Brna)

Miloš Lexa – 83 let (Brumovice)

Jaroslav Huták – 89 let (Klobouky u Brna)

Růžena Binderová – 91 let (Kašnice)

listopad

Dobromila Borecká – 81 let (Pohořelice)

Marta Zvonařová – 76 let (Bohumilice)

Hana Krajčovičová – 78 let (Morkůvky)

Lydie Bedřichová – 87 let (Klobouky u Brna)

Jarmila Hanáková – 77 let (Klobouky u Brna)

Lydie Husáková – 86 let (Kašnice)

Irena Vlasáková – 86 let (Morkůvky)

Josef Krhánek – 93 let (Velké Hostěrádky)

Božena Kolouchová – 82 let (Krumvíř)

Ladislav Matula – 77 let (Velké Hostěrádky)

Eliška Šťastná – 81 let (Klobouky u Brna)

Lydie Hájková – 79 let (Kašnice)

Lydie Vašíková – 75 let (Klobouky u Brna)

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: **60, 65, 70, 75, 76, 77...** Respektujeme,
pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete. Pro ochranu osobních údajů
neuvádíme den narozenin ani místo bydliště.

Biblická hesla na měsíce říjen a listopad:

Říjen: „Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Pane Bože všemohoucí; spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů.“ *Zjevení 15,3*

Den díkůvzdání za úrodu

„Oči všech s nadějí vzhlížíjí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm.“

Žalm 145,15

*Bůh nejbohatší je a dary světa dává,
a také nejchudší: sám nic si nenechává.*

Listopad: „Běda těm, kdo říkají zlu dobro a dobrou zlo, kdo vydávají tmu za světlo a světlo za tmu, kdo vydávají hořké za sladké a sladké za hořké!“

Izajáš 5,20

Bratři a sestry,

v nedělní škole děti tento rok provází téma „Dál přece nejedeme sami“. Při slavnostním zahájení školního roku jsme malovali svá jména do stromu, který symbolizuje naše propojení s lidmi, kteří žili před námi, s lidmi, se kterými sdílíme svou víru dnes, a s Pánem Bohem, který nás životem provází a dává nám to, co k životu potřebujeme.

Podzimně zbarvená koruna stromu teď nese naše jména a my v rozhovorech o víře hledáme, z čeho čerpáme pro svůj život sílu a radost. Kde nacházíme pokoj? A jak nás mohou inspirovat příběhy, které nacházíme v Bibli? Tento rok se díváme na kořeny své víry, proto i na našem společném obrázku přibývají v kořenech příběhy víry, které nám pomáhají mít v životě oporu.

Říjen – měsíc Díkůčinění

„Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Pane Bože všemohoucí; spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů.“ *Zjevení 15,3*

Tato slova z knihy Zjevení byla vylosována jako heslo Jednoty Bratrské na měsíc říjen. Jsou vlastně písní a tato píseň jako by měla vhléd do nebe. Nemnoha slovy shrnuje chválu toho, co je dobré a správné v Božím království. Boží skutky jsou velké a úžasné.

Vláda nad celým stvořením je v rukou Božích. A Bůh vládne všem národům důsledně „spravedlivě a pravdivě“.

Tato píseň začíná stvořením a končí rozuzlením, vysvobozením, spásou. Na počátku Bůh stvořil svět a viděl, že je jeho dílo dobré. V První knize Mojžíšově – Genesis to zazní hned sedmkrát: „A viděl, že to je dobré.“

(Verše: 1, 10, 12, 18, 21 a 25)

Úkol vládnout nad stvořením pak dostal člověk (Gen 1,28): „Plodte a množte se a naplňte zemi...“ Ale cesty plánované Bohem jako „spravedlivé a pravdivé“ byly lidmi brzy opuštěny. Lidé sami chtěli být „jako Bůh“ (Gen 3,5).

Následovaly zlé skutky člověka, panovačné vykořisťování a brutální ničení stvoření. Cesty plné nespravedlnosti, nepravosti a bezbožného vládnutí. Bible je plná takových příběhů, stejně jako lidská historie. Píseň v knize Zjevení proto přechází v tóny nářku, které temnými tóny líčí pozemskou realitu.

I to si uvědomujeme v říjnu, v čase, kdy děkujeme za úrodu a za celek stvoření. Bolestně se nás dotýká ničení přírody, její vykořisťování a správa lidmi, kteří hledí jen na krátkodobý zisk.

Ale naštěstí tak Boží dějiny stvoření a jeho lidu nezačaly a ani tak neskončí! Zpěváci Knihy Zjevení

nabízí perspektivu, která ukazuje Boží království, které se jednou ve světě prosadí. Zpěváci již zkoušejí na velký koncert chvály ke slávě Boží. Do jejich repertoáru patří píseň Mojžíšova, která připomíná, jak Bůh kdysi vyvedl Židy z Egypta. V dobách nejtěžších se utlačovaných lidí zastal (Ex 15) a dělá to stále. Zastane se i svého stvoření.

A pak zpívá nebeský chór píseň Beránkovu, píseň o vysvobození skrze Ježíše Krista ukřižovaného a vzkříšeného. To jsou písně starého i nového Božího lidu, které nás vedou k zamyšlení, po kterých cestách vlastně v životě kráčíme my? Jsou to cesty spravedlnosti? Pomáháme tomu, aby svět, ve kterém žijeme, směřoval k Božímu království?

Když se dívám na obrázek cesty, která se vine krajinou, jak směřuje chvíli nahoru, chvíli dolů, napadá mne, že jsou ty cesty Hospodinovy opravdu někdy užší a možná i trochu osamělé. Nejsou tak populární jako cesty jiné. Ale právě tady můžeme prožít něco důležitého. Ač by se to zprvu mohlo zdát, nejedeme po nich sami. Právě tady můžeme potkat Boha jako poutníka, který s námi sdílí cestu. Možná jsou cesty spravedlnosti užší a méně pohodlné, ale jít po nich přináší život. Rozhodně se vyplatí je hledat a vyrvat na nich.

Listopad – měsíc rekapitulace

„Běda těm, kdo zlo nazývají dobrem a dobro zlem, kdo činí světlo z temnoty a temnotu ze světla, kdo činí kyselé sladké a sladké kyselé!“ (Izajáš 5,20)

Možná to také znáte: Psané slovo „zní“ úplně jinak, než když spolu mluvíme. U textu nevíme, jakým tónem slova jejich autor „pronesl“, můžeme je vnímat poněkud drsněji, chladněji. Emaily a SMS zprávy nás mohou zranit, aniž to bylo zamýšleno. Slovo „Běda...!“ u proroka Izajáše tak může působit až výhrůžně. A jistě mělo varovat jeho adresáty a varuje i nás. Zároveň je však výrazem bolesti a smutku. O hebrejském slovu *Hôj!* se mnozí domnívají, že se ho užívalo při pohřbech. Svým zvukem totiž připomíná lkání. Prorok Izajáš oplakává ty, kteří si o sobě myslí, že jsou na tom dobře. Že jsou zajištěni svým společenským postavením, penězi. Prorok nad nimi nařiká a snaží se je přimět k sebereflexi a nápravě života. Podobné „běda“ známe i z Nového zákona. Připomeňme si Ježíšovo: „Běda vám bohatým, vždyť vám se už potěšení dostalo. Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět. Běda, kdo se nyní smějete, neboť budete plakat a naříkat.“ (L 6,24-25)

Prorok Izajáš tedy mocné své doby obžalovává a zároveň nad nimi truchlí. Ač si oni sami o sobě myslí, že jsou svobodní, ve skutečnosti svobodní nejsou. Ježíš později poukazuje na souvislost mezi životem v pravdě a svobodou: „Pravda vás osvobodí.“ (Jan 8,32).

Připadá mi fascinující, jak proroci kombinují poezii s nekompromisní bouřlivou kritikou. Izajáš, pověřený Bohem, svému lidu nastavuje tvrdé zrcadlo. Jeho slova jsou při tom poetická a vášnivá. Mají posluchače probudit, získat je zpět na Boží cesty. Co vlastně Izajáš kritizuje? Slepou honbu za majetkem na úkor chudých, extravagantní oslavy, zapomnění na Boha a rouhání se. Zdánlivou jistotu vládců, kterou nyní otřásají politické krize. Izajáš kritizuje soudce, kteří neodhalují zlo, ale zametají je pod koberec. Odhaluje rozsáhlou slepotu

zodpovědných, kterým uniká to důležité. Tato Izajášova obžaloba společnosti je stále aktuální. **Pravdu nemáme překrucovat a slov zneužívat. Hledat pravdu je však složité.** Právě proto se ptejte sami sebe: Jak jasně vidím vlastní společenskou zodpovědnost? Posuzuji lidi spravedlivě? Není náhodou můj pohled na vlastní život zkreslený? Izajáš vyzývá, abychom otevřeně mluvili o zlu. Ale také nepodceňovali dobro. Vychutnejte si sladké a kyselé pojmenujte. Nelakujte vše na černo, ani nezkrášlujte tmu.

Kéž nám s tím hledáním pravdy v našich životech Bůh pomáhá. M. Zuštinová

Hodiny náboženství na faře a hodiny religionistiky na základní škole

Od 6. října začnou na faře od 16:10 biblické hodiny pro děti od první do čtvrté třídy. Vítány jsou nejen děti, které již na náboženství chodily, těšíme se také na děti nové. Budeme si vyprávět, povídat, zpívat, modlit se a hrát si na zahradě.

Od října bude na základní škole probíhat kroužek „Cesty víry“. Každou středu a čtvrtek se budeme s dětmi učit o Bibli, dějinách církve a se staršími ročníky i o dalších náboženstvích. Předmět žákům umožňuje formulovat otázky týkající se základních životních hodnot, postojů a jednání, konfrontovat je s vědecky a nábožensky formulovanými pohledy na svět a hledat svou vlastní životní hodnotovou orientaci.

Modlitby

Pane,

dej mi prosím sílu oprostit se od pýchy a sobectví.

Otevři mé oči a doved' mě tam, kde je potřeba má služba.

Buď' mi, Pane, nablízku, když mi schází vytrvalost a odhodlání, když mi nevychází plány a nevidím cestu dál.

Dávej naději tam, kde mě dohání strach a pochybnosti, kde se zdá, že je vše ztraceno.

Děkuji ti, Pane, že můžu věřit tvému plánu, načasování a laskavosti. Amen.

Modlitbu připravila Aneta Fajová, studentka, 19 let, Brno

Náš dík se k tobě dostává v nuzných slovech,

nad to chvílemi nejsme schopni najít slova žádná.

Jsou dny, měsíce, roky, ve kterých nejsme vůbec s to tě oslovovat.

V takových časech nám dej sílu,
aby naše srdce zůstala otevřená bohatství života
a my byli schopni v tiché vděčnosti zažívat tvou
neměnnou, věčnou přítomnost.

Přijmi naši tichou vděčnost

a zachovej nám otevřené srdce i ducha.

Paul Tillich (Z knihy Vždyť se mnou jsi ty... str. 264)

Milý Pane Bože,

nestíhám. Valí se na mě školní, pracovní, sborové i kdovíjaké další povinnosti. Hromadí se mi další a další věci, které už měly být hotové. Třeba před týdnem! Nemám čas zabírat se čímkoli, co není nutně potřeba! Nemám na Tebe čas.

Pane Bože, promiň. Až když se v modlitbě ocitám před Tebou, znovu a znovu mi dochází, jak moc jsem mimo. Jak moc si neumím uvědomovat, co je opravdu důležité. Vždyť u Tebe všechno začíná.

Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé.

Promiň, že na Tebe zapomínám.

Děkuju, že mi vždycky zase dovolíš spočinout ve své náruči.

A prosím Tě za všechny, kteří to mají podobně.

Ukazuj nám, že všechno naše lidské snažení má začínat u Tebe. Buď Tobě sláva. Amen.

Modlitbu připravila Pavlína Kroužková, studentka teologie, 19 let, Praha

Brigády

Projekt pod Střechou pokračuje... Ve výběrovém řízení zvítězila firma Pardosa, která začala pracovat dle projektu na úpravě půdního prostoru fary. Značná část práce je již udělána. Oproti projektu jsme z důvodů úspory energií opustili řešení s teplovodními radiátory ohřívanými plynem. Zvolili jsme vytápění klimatizační jednotkou zapojenou jako tepelné čerpadlo. Nyní bude společnost Pardosa provádět zateplení stříkanou pěnou a montáž sádkokartonu.

Protože nemáme v projektu obroušení pohledových trámů, bylo by vhodné tuto práci provést brigádnicky. Veškeré zařízení na tuto práci máme a už potřebujeme jen ochotné ruce.

Petr Zajíc

Blažkov

Tento rok jsme si vyprávěli příběh o proroku Jonášovi. S ním jsme zažili mnoho dobrodružství – například cestu po rozbouřeném moři, pobyt ve velrybím břiše. Povídali jsme si o tom, jak souvisí naše emoce, myšlení a jednání. Batikovali jsme trička, vyráběli velryby a plni dojmů se budeme těšit na příští tábor.

Pozvánky Díkůčinění

30. října budeme slavit slavnost Díkůčinění. Poděkujeme za vše, co od Pána Boha dostáváme. Do své nové práce bude při této slavnostní bohoslužbě uveden pastorační pracovník v našem sboru bratr Petr Zajíc. Bohoslužbu s námi bude slavit bratr synodní senior Pavel Pokorný. Poslouží nám kázáním a budeme slavit sv. Večeři Páně.

1. adventní koncert na druhou adventní neděli

4. prosince – 18.00 Svítání

Svítání představuje svým posluchačům hudební styl, který se nazývá Original Czech Music. V průběhu vystoupení zazní nejen skladby z vlastní autorské dílny, ale i úpravy děl Jaroslava Ježka, Voskovce a Wericha, dále také instrumentální perličky jako např. slavný Montiho čardáš.

2. adventní koncert na čtvrtou adventní neděli

18. prosince – 18.00 Musica da camera Brno

Směšený komorní sbor **Musica da camera Brno** byl založen Martinem Franzem v roce 1996. Za dobu své pětadvacetileté existence má za sebou více než sto úspěšných koncertů, vystoupení a účastí v soutěžích u nás i v zahraničí (Německo, Rakousko, Maďarsko, Francie, Slovensko, Itálie, Belgie). Repertoár sboru zahrnuje skladby téměř všech slohových období s důrazem na české autory. Členskou základnu tvoří zkušení zpěváci, kteří se intenzivně věnují ansámbovému zpěvu. Sbor nahrál ve spolupráci se sólisty čtyři profilová CD.

Při obou koncertech bude možnost podpořit sbírku na **Teplo pro Ukrajinu**.

Pověření pracovníků Diakonie Betlém

Dne 18. září jsme v našem středu přivítali nové pracovníky Diakonie a bratra ředitele Petra Hejla, který je představil a pronesl několik slov. Pak jsme pracovníkům vyprosili požehnání. V církvi byla od jejího počátku ve velké vážnosti služba těch, kteří v lásce sloužili potřebným. I my touto chvílí pověřeni pravidelně vyjadřujeme úctu k práci Diakonie a vděčnost za ni. Není to práce lehká, je však velmi potřebná. Těšili jsme se z toho, že nové pracovníky můžeme poznat i při rozhovoru u kávy na faře.

Salár

Děkujeme vám všem, kteří pamatujete na pravidelnou platbu saláru. Velmi si vaší obětavosti vážíme. Pokud nepatříte k těm, kteří platí měsíčně převodem na účet, během následujících měsíců se u vás zastaví váš presbyter. Můžete po nich vzkázat, zda byste uvítali návštěvu sestry farářky nebo jinou formu praktické pomoci. Jako bratři a sestry ve sboru jsme tu pro sebe navzájem.

Faráři evangelického sboru – Luděk Korpa

Řadu medailonků o klobouckých farářích sepsala Dana Bobková.

Luděk Korpa se narodil v roce 1960 v Plzni do rodiny vojáka z povolání. V Plzni také absolvoval povinnou školní docházku a veškerý svůj volný čas věnoval sportu – hrál fotbal, házenou, pozemní hokej. V sedmnácti letech se stal aktivním členem jednoho z prvních sportovních oddílů karate v Československu – Karate Prazdroj Plzeň. Po maturitě na střední průmyslové škole strojnické pokračoval ve studiu na Vysoké škole vojenské letecké v Košicích.

Po ukončení studia zůstal několik let sloužit v armádě. Po odchodu do civilu pracoval Luděk Korpa jako konstruktér ve Škodových závodech v Plzni. V roce 1990 nastoupil do církevní služby v ČCE v Merklíně u Přeštic a poté v Korandově sboru v Plzni. Současně učil i na Církevním gymnáziu v Plzni.

V roce 2003 nastoupil jako jáhen do církevní služby v Kloboukách u Brna, kam se také přestěhoval se svojí manželkou Lenkou a dvěma dětmi, Pavlem a Evou. V roce 2005 vykonal Luděk Korpa farářské zkoušky a stal se farářem.

Stejně jako jeho předchůdce Jiří Gruber, také Luděk Korpa věnoval velkou péči dětem a mládeži v klobouckém sboru.

Především založení oddílu skautů znamenalo pro budoucnost sborové mládeže mnoho, dodnes se skauti scházejí a pokračují v tradici, kterou Luděk Korpa založil. V roce 2007 se ve věži kostela vybudovala skautská klubovna, v níž se pravidelně schází skauti. Vyvrcholením práce se skauty byl a dosud je skautský tábor, který připravoval Luděk v souladu s drsnou přírodou a životem v ní. Každoroční letní rodinné pobyty na Blažkově se nesmazatelně zapsaly do vzpomínek všech účastníků, pro samotného faráře to ovšem musela být noční můra, protože připravoval pro pobyt na Blažkově nejen perfektní a náročný program, ale zajišťoval sám i veškeré suroviny na zabezpečení celodenní stravy po celý týden.

Již v prvním roce svého působení v Kloboukách založil tradici dětských vánočních her na Štědrý den, které s dětmi nacvičoval a která se udržela do současnosti. Ve stejném roce se konal první sborový zájezd do Plzně a odstartoval cyklus každoročního sborového putování za krásami naší vlasti. Jeho zásluhou se několik let udržovala tradice Adventního zvonkování, kdy se sborová místnost fary proměnila v tvůrčí dílnu, v níž se vyráběly svíčky, adventní věnce, vánoční dekorace a mnoho dalších krásných výrobků. V únoru se konalo Hromnicové svíčkování s obdobným tvůrčím zaměřením.

V oblasti kultury se spolu s dalšími členy sboru postaral o mnoho krásných zážitků z koncertů, které se v evangelickém kostele konaly, nezapomenutelným byly návštěvy korejského souboru a koncerty Jaroslava Svěčeného. V roce 2010 se poprvé v našem kostele konala Noc kostelů, od té doby se pravidelně sbor zapojoval do tohoto evropského projektu a střídal se s katolickou farností. Od roku 2011 se pravidelně koná adventní trh na zahradě fary. Založil tradici udělování sborových andělů zasloužilým členům sboru.

V klobouckém sboru bylo po dobu působení faráře Luděka Korpy nutné opravit sborové budovy i zařízení. Byla to především generální oprava varhan v letech 2005 – 2006, v roce 2011 byla vyměněna krytina na kostele i na faře, roku 2013 bylo v presbytáři kostela provedeno odvlhčení stěn, rekonstrukce kotelny a vybudování hygienického zařízení.

Za jeho působení se podařilo pořídit do věže kostela v roce 2008 dva nové zvony, které byly odlity ve zvonařské dílně Josefa Dytrycha.

Všechny tyto aktivity Luděka Korpy stmelovaly a obohacovaly sbor, ale nebyly tou hlavní náplní jeho práce. Jako farář se staral především o duchovní rozvoj – bohoslužby, biblická setkávání, konfirmace, sborové dny, vedení staršovstva a nakonec i pomoc při hledání svého nového zástupce, když v roce 2014 odešel zpět na Plzeňsko do sboru v Černošíně.